

Heinrich Wilhelm Ludolf Johann Heinrich Callenberg

Henrici Guilielmi Ludolfi Aulæ Anglicanæ Secretarii Epistolæ Ad Quosdam Suos In Ecclesia Græca Amicos Scriptæ Sermone Græco Vulgari

Halae: In Typographia orientali Instituti Judaici, MDCCXXXVII.

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1067391444>

Druck Freier Zugang

<R> Jb_3440.¹⁻⁹

.10

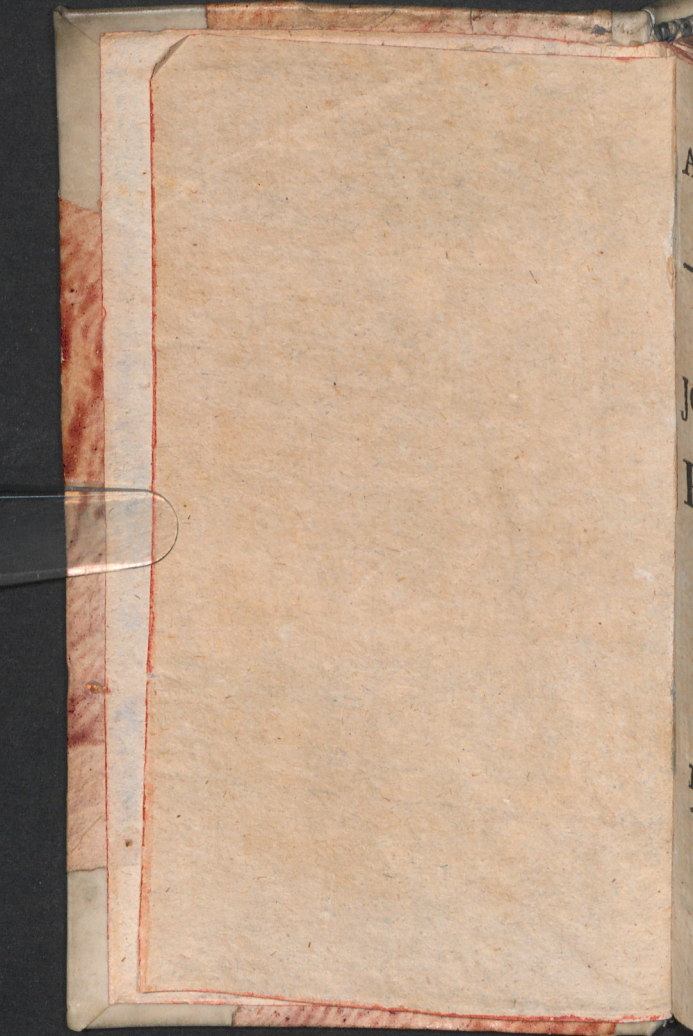
APRILIS 1711
M. 11. 11. 11.

JOANNIS HELLMANNI
PROFESSORIS LOGICAE

PROLOGUM
DE
SACRAE SCRIPTURAE
LECTIONE

PRIMUM
A
FRIDERICO CALLENBERGII

1711
In Typographia Quensl
Lipsiae

HENRICI GUILIELM.
LUDOLFI

AULÆ ANGLICANÆ SECRETARII

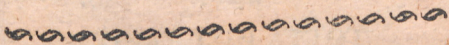
EPISTOLÆ

AD

QUOSDAM SUOS IN ECCLE-
SIA GRÆCA AMICOS

SCRIPTÆ

SERMONE GRÆCO VULGARI.

EDIDIT

D. JO. HENR. CALLENBERGIUS
Theol. & Phil. Prof. Publ. Ord.

HALÆ

In Typographia orientali Instituti
Judaici clō lō cc xxxvii.

HENRICI GUILIELMI
LUDOLFI
AD
EPISTOLA

AD
GROSSAM SUAM IN
SUA GRACIA AMICOS

SCIENTIA
SERMONE GRACIA
EDIDIT

D. JO. HENR. CALLIENBERGII
Theol. & Phil. Prof. Publ. Ord.

HAER
In Typographia orientali latini
Judici cl. p. c. xxvii.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ
ΕΝΡΙΚΟΥ ΒΙΛΕΛΜΟΥ
ΛΟΥΔΟΛΦ
ΝΕΜΤΖΟΥ ΑΛΛΑ ΣΕΚΡΕΤΑΡΙΟΥ
ΕΝ ΙΓΓΙΛΤΕΡΡΑ
ΠΡΟΣ
ΤΙΝΑΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΥ
ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΩΝ.

ἐν ἔτε
αΐ ψ μς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΚΑΙ ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΙ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΕΝ

ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΤΗΣ

ΚΑΡΔΙΑΣ

 * * * * *
 * * * * *

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

εἰς τὸν

Μητροπολίτην τῆς Φιλιπποπόλεως.

Πανιερότατε καὶ λογιότατε κύριε Μη-
 τροπολίτη,

Κύριε καὶ Φίλε ἐν Χριστῷ τιμιότατε.

ΠΟΛΛὰ ἐπιθυμῶ διὰ τὰ γροικῆσω
 μαντάτα καλὰ διὰ τὴν εὐδαιμο-
 νίαν τῆς ὑμετέρας Πανιερότητος. δὲν
 ἤξεύρω, ἀνίσως καὶ εἶναι ἀλήθεια, ὅτι
 ἦρθε ἐδῶ Φημὴ, πῶς λιπαρές ἐγδύσα-
 σι σὰς εἰς τὴν σφάταν. ἀμὶ ἀνκαλοῦ
 καὶ τέτοιας λόγης ἐναντιότης ἤθελα
 συμβαίνει; ἄμος ἐλπίζω, πῶς ὁ Θεὸς
 θέλει ἀποδείξει εἰς τὸ τέλος εἰς τὴν
 Πανιερότητα σου, ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι
 τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν.

Παρακαλῶ τὸν Θεὸν, διὰ τὰ σὰς ἐτα-

Α

μάση

μάση εἰς τὴν ἀληθινὴν κατὰσασιν τῆς
 πίσης ψυχῆς, ὅπῃ μὲ τὸν ἅγιον Παῦ-
 λον καυχάται εἰς ταῖς θλίψεις; ἤξεύ-
 ροντας, πῶς ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατερ-
 γάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δοκιμὴ
 ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς ἐκ κατασχύνει, ἀμι-
 βεβαιώνει, καὶ θεμελιώνει τὸν ἄνθρωπον,
 ἀφόντις ἐπέρασσε ἀπὸ τὰ παθήματα,
 δίχως ὅποια κανέναις δὲν γίνεται κοινο-
 νὸς τῆς δόξας τῆ Χριστοῦ, εἰς τὴν ὅποιαν
 Θεὸς μᾶς ἐκάλεσε. Δόκτορ Κοράες
 ἐπήγε εἰς τὴν Φραντζιαν λίγος ἀπὸ τὸν
 μισευμὸν τῆς ὑμετέρας Πανιερότητος
 ἀπ' ἐδώ. Πάπας Σεραφείμ ἔχει κα-
 λὴν ὑγίαν, καὶ εἶναι κόντα εἰς τὸ τέλος
 μὲ τὴν κοινὴν διαθήκην εἰς τὴν ἀπλην
 ρωμαϊκὴν γλώσσαν. κάποιοι Θεοσεβεῖς
 ἄνθρωποι ἐμαζώξασιν ἄσπρα, διὰ τὸ
 τυπωθῆ. ἔχω τὸ πάγω εἰς τὴν Ὀλ-
 λάνδιαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ τάχατες εἰς τὴν
 γερμανίαν, διὰ τὸ ἰδῶ μίαν βόλαν
 τῆς Φίλοσφης εἰς ἐκείνα τὰ μέρια; δὲν
 ἤξεύραντας, πότε θέλω γυρίζει ἐδώ.
 Ἔτῃ μεταδιδόντας τὴν ὑμετέραν Πα-
 νιερότη-

νιερότητα εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἀπο-
μεινω.

P. S. Ἀφόντις ἔγραψα τὰ ἀπάνω
ἐφέρθηκε εἰς τὸ λόγος μετὰ τὸ τίμιόντης
γράμμα ἀπὸ ταῖς 18 ἰσλίας. Ὁ ἐπι-
φέρων ἐκείνην ἀργίσει τόσο εἰς τὸν δρό-
μον, ἐπιδεῖ Μιλορδ Παδοσχετ εἶχε δε-
λίαις διὰ τὴν βασιλίτσαν σιμὰ εἰς κά-
ποιος Πρίντζες τῆς γερμανίας; καὶ
ὑπερα ἐκράθηκε πολλὴν καιρὸν εἰς τὴν
Ὀλλάνδιαν διὰ τὸν ἀνεμὸν ἐναντίον.
Κακοφαίνεται, πῶς ἐγὼ μισεύοντας αὐτῶν
ἐδῶ δὲν θέλω ἔχει ἀφορμὴν, διὰ καὶ
βοηθήσω τὸν νεὸν Ἀλέξανδρον, τὸν
ὁποῖον μετὰ ἐσυνισήσατε. Ὅσοι μετὰ γνα-
ρίζουσι, ἠξεύρουσι, μετὰ ποῖαν προθύμιαν
καὶ χαρὰν συντρέχω κατὰ τὴν δύνα-
μίν μετὰ εἰς τὴν ἀνάγκην τῶν ξενῶν,
μάλιστα ὅπῃ ἔρχονται ἀπὸ μακρὰ,
καὶ εἶναι συνισημένοι ἀπὸ φίλων, τῶν
ὁποῖων ἔχω πολλὰ ἐντίμως. (*)

A 2

ΕΠΙ-

(*) Ταῖς 10 τοῦ Μαρτίου αψγ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

εἰς τὸν

Μητροπολίτην Κυρίλλον.

Πανιερότατε καὶ σοφότατε κύριε Μη-
τροπολίτη,
Κύριε καὶ φίλε ἐν Χριστῷ ἐντιμότατε.

Δ' Ἐν ἡξεύροντας, ἀνίσως καὶ ἡ ὑμε-
τέρα Πανιερότης ἔλαβε τὴν ὑσε-
ρινὴν γραφήν μας; ἐφανήθηκέμα κα-
λὸ, καὶ σὰς στείλω τὸ μεταγράμματης.
ἐτελειώθηκε ἐδῶ ἡ καμὴ διαθήκη εἰς
τὴν ἄπλην Ῥωμαίων γλώσσαν. ἀνκα-
λὰ καὶ ἡξεύρω, πῶς ἡ ὑμέτερα Πανιερό-
της δὲν ἔχει χρείαν ἀπὸ τέτοιας λο-
γῆς μετάφρασιν; ὅμως ἐτόλμησα καὶ
τῆς πέμψω ἓνα βιβλίον μὲ τὰ καρτά-
βια, εἰς σημάδι τῆς καλῆς ἐνθυμίσεώς
μας; ἐλπίζοντας, πῶς θέλετε τὸ δεχθεῖ
μὲ τὴν συνηθισμένην σὰς φιλοφροσύ-
νην. ἀμὶ ἀνίσως καὶ ἔχετε κάποιους
φίλους, ὅπως δὲν καταλαμβάνουσι τὴν,
ἐλληνικὴν γλώσσαν, καὶ μὲ ὅλον τὸτο
ἔχουσι πείνα πνευματικὴν διὰ καὶ θρέ-
ψουσι

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. 5

Ψοσι τὴν ψυχὴντες μὲ τὴν ἀνάγνω-
σιν τῶ λόγῳ τῶ Θεῶ; Θέλω σείλει εἰς
τὸν συντοπήτην με (ὅπερ σὰς ἐγχει-
ρίζει ἐτέτο τὸ γράμμα) κάποια βι-
βλία; καὶ ἐκεῖνος θέλει τὰ χαρίζει
εἰς ἐκεῖνος τὸς ὁποῖος ἢ ὑμετέρα Πα-
νιερότης τῶ συζίνει.

Κάθε ἡμέραν βεβαιώνομαι περισ-
σότερο εἰς τὴν γνώμην, πῶς ἐκοντεί-
ναμεν εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, διὰ τὸν
ὁποῖον μιλεῖ ὁ Σωτήρμας εἰς τὸ κα.
Κεφ. κατὰ λθκ. Ἐἰς τὸν τόπον σας
δὲν ἡμπορεῖτε νὰ πισέψετε τὴν ταρα-
χὴν ὅλης τῆς Ἑυρώπης, τόσο εἰς τὰ
ἐσοτέρικα, σὰν εἰς τὰ ἐξοτέρικα. διὰ
τὴν ὁποῖαν ἀφορμὴν συλλογίζομαι, πῶς
αἱ δυνάμεις τῶν ἔρανῶν ἀρχινίσασι νὰ
σαλευθῶσι; ἐννοῶ τὸς ἔρανὸς ἀόρα-
τες, τὸτ' ἐσι, ταῖς δυνάμεις πνευ-
μάτικαις τῶ Φωτὸς καὶ τῶ σκότους.
μὲ γράφωσι ἀπὸ τὴν Ῥώμην, πῶς
ὁ σεισμὸς τῆς γῆς ἦτανε ἐκεῖ τόσο
Φρικτὸς, νὰ νομίζωσι πῶς ὅλη ἡ Ῥώμη
ἠθελε καταπιθῆ; ἀκόμι διηγένται,

A 3

πῶς

6 ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

πῶς ὅλαις ταῖς Φιλακαῖς τῆσάντων
 ὄφικιο (κρίσις διὰ τῆσ ἐναντιωμένεσ
 εἰσ τὴν πίσιν τῆσ Ῥώμησ) εἶναι γεμά-
 ταισ ἀπὸ ἀνθρώπεσ, κατακρινόμενεσ
 διὰ διάφορα δόγματα. αἶσ ἀξιώσεσ
 μασ ὁ Θεὸσ, διὰ τὸ καλὰ διακρίνομεν
 ἐτῆτον τὸν καιρὸν; ἀναλάβοντεσ τὴν
 πανοπλίαν τῆσ Θεῆσ, περιγραφημένην εἰσ
 τὸ 5 Κεφ. πρὸσ Ἐφεσ. διὰ τὸ εἴσω-
 μεν ἀκίνητοι εἰσ ἐτῆταισ ταῖσ ἡμέραισ
 τῆσ ἐκδικήσεωσ, καὶ πάση δυνάμει δυ-
 ναμέμενοι κατὰ τὸ κράτοσ τῆσ δόξησ
 τῆσ Θεῆσ εἰσ πάσαν ὑπομονὴν καὶ μα-
 κροθυμίαν μετὼ χαρῆσ, νικήσαμεν; καὶ
 ἐτῆ εὐρισκομένοι πίσιοι ἀχρεῖ θανάτεσ,
 λάβωμεν τὸν σέφανον τῆσ ζωῆσ. Πα-
 ρακαλῶ τὸν Θεὸν, τὸ χαρίζει ἐτῆτο
 εἰσ τὴν ὑμετέραν Παινερότητα ἐν καιρῶ
 καὶ μέτρῳ, ὅπῆ ἡ ἀτέλεια καὶ ἀνεξ-
 ερευνήτοσ ἀγάπη καὶ σοφία καὶ δύνα-
 μισ τῆσ ὑψίσεσ ὀρίζει. ἀπομείνω μὲ κα-
 λὴν καρδιάν (κ.σ. λ.)

Ταῖσ ιη ἀπρίλεσ
 αψγ.

ΕΠΗ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΡΙΤΗ

πρὸς τὸν

πάπα Μακάριον, πρωτοσυγγέλλον
τῷ ἁγίῳ τάφῳ.Ἀιδεσιμότατε Κύριε, Φίλε καὶ ἀδελφεῖ
ἐν Χριστῷ ἀγαπητότατε.

ΚΑτὰ πολλὰ ἐχάρηκα; ἔ μοναχῶ
διὰ τὴν φιλικὴν γραφήν σου, ὅπῃ
μὲ ἤρθε μετὸν κύριον Ἀδελφον; ἀμὶ
ἀκόμη διὰ τὴν καλὴν τύχην σου, εἰς
τὴν ἀνταμώνοσίην σου μετὰ τῶν φίλων
τῆς λογιότητός σου, τὸν Πάπα Νικολάον
καὶ τὸν κύριον Ἀναστάσιον. δὲν ἤμπορέω
νὰ σὲ διηγηθῶ τὴν ξεφάντοσιν ἐδικήν
σου καὶ τῶν φίλων σου εἰς τὴν ἄλλην,
ὅταν ἐσμιχθήκασι ἐκεῖ, καὶ ἐσοχασ-
θήκαμεν τὴν θαύμασιν προνοίαν τῷ
Θεῷ; ὅπῃ σου ἔβαλε τὴν γνώμην τῷ
ταξιδίῳ ἀνατολικῶ εἰς τὸν νῆον, καὶ
εὐλόγησε τὴν ἀναστροφὴν σου μετὰ κάποιον
καλὴν ἀνατολικὴν τέτοιον τρόπον, διὰ
νὰ ἰδῶμεν ἀκόμη κάποιον ἀπὸ τὸ γέ-

νοσας ἀναμεσάμας. Ἐλπίζω πῶς
 οἱ φίλοι μὲ εἰς τὴν ἄλλε θέλῃσι ἐγνοι-
 ασθεῖ, διὰ τὰ μὴν μετανοήσῃσι οἱ συν-
 τοπίτοις τὸν ἐλευσιμόντες εἰς ἐτῆτα
 τὰ μέρη. Ἐγὼ δὲ παρακαλῶ τὸν Θεόν,
 διὰ τὰ εὐλογῆσαι τὸν κόπον τῆς καὶ τὴν
 σπουδῆντες εἰς τὴν ὀφέλειαν ἐδικήντες
 καὶ ὄλων τῶν ἀδελφῶντες. Ὁ Κύριος
 Ἀδελφῶν θέλει σὲ διηγηθεῖ, πῶς
 προάγει ἡ βασιλεία τῆ Θεῶ εἰς ἐτῆτα
 τὰ μέρη, καὶ πῶς καὶδε ἡμέραν ὁ Θεὸς
 ἀξιώνει περισσότερης, διὰ τὰ φθάσῃσι
 εἰς γνώσιν ζωσαν τῆς σωτηρίας; ἡ ὁποῖα
 εἶναι ἡ ἀνάστασις τῆς εἰκόνος τῆ Θεῶ
 εἰς τὴν ψυχὴνμας, ἡ ἀνδρωπος καινός,
 κατὰ Θεὸν κτισθῆς ἐν δικαιοσύνη καὶ
 ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. ἀγκαλὰ καὶ
 Θεὸς ἐγείρει τέτοιας λογῆς χριστιάντες
 τόσο εἰς τὴν ἰγγιλτέρρα καὶ ἀλλάνδα,
 σάν εἰς τὴν γερμάνιαν; με ὄλον τῆτο
 δὲν εὐρίσκω εἰς κανένα τόπον τόσο με-
 γάλην εὐλόγιαν, ὅσο εἰς τὴν ἄλλε καὶ
 κάποις ἄλλης τόπῃς ἀποκάτο τὸν
 βασιλέα τῆς Πρῆσσιας· φαίνεται μὲ
 πῶς

πῶς ἀρχινῆζει ὁ Θεὸς νὰ χαρίζῃ πά-
λαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν τε κάποιους θεο-
σόφους ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἠμποροῦσι,
νὰ εἰπῶσι μὲ τὸν ἅγιον Παύλον: ὁ λό-
γος μὲ καὶ τὸ κήρυγμά μὲ ἐκ ἐν παι-
δοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ'
ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως.
Κάθε καλὸς χριστιανὸς προσεύχεται,
διὰ νὰ αὐξάνῃ ὁ Θεὸς τὸν ἀριθμὸν τε
καὶ τὴν δυνάμιν τε, διὰ νὰ φανερω-
θῇ γλήγορα ἡ δόξα τῆς βασιλείας τῆς
Θεῶ εἰς ὅλην τὴν οικουμένην, καὶ διὰ
νὰ ἐν τάχῃ καταργηθῇ ἡ βασιλεία τῆς
σκότης. Ἐγὼ ἤρθεα ἐδῶ εἰς δύο ἢ τρεῖς
ἐβδομαδες καὶ μετὰ ταῦτα ἔχω νὰ
ἰδῶ τὸς φίλους εἰς ἄλλους τόπους.
Παρακαλῶ τὴν λογιότητά σε, νὰ δεχ-
θῆς ἀγαπητὴ καὶ τὸς δύο φίλους μὲ,
ὅπῃ συντροφιᾶζουσι τὸν κύριον ἀδε-
λφὸν εἰς τὴν Κωνσταντίνου πόλιν, καὶ διὰ
νὰ εὐρίσκῃς τόπον εἰς τὴν Φιλίαν σου;
ἐλπίζω, πῶς δὲν θέλῃσι ἐντροπιάσει
ἐμένα διὰ τὴν σύστασίν μου. Τὰ προσ-
κυνήματά μὲ εἰς τὸν μακαριότατον
καὶ

10 ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

καὶ εἰς τὸν μητροπολίτην τῆς Καισα-
ρίας καὶ ὅλης τῆς ἀλλοίας, ὅπῃ με θυ-
μῶνται, καὶ ἐγὼ ἀπομείνω.

ἀπὸ τὴν μπερλίν
σεπτεμβεῖς 18. αψγ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

εἰς τὸν

μητροπολίτην τῆς Φιλιπποπόλεως.

Πανιερότατε καὶ λογιότατε Κύριε

Μητροπολίτη,

Κύριε καὶ Φίλε ἐν Χριστῷ τιμιότατε.

Ελαβα ἐγὼ τὸ τίμιον γράμμα τῆς
ὑμετέρας πανιερότητος ἀπὸ ταῖς
25. τῆ Μαΐδ, καὶ εὐχαρισῶσας πολλὰ
διὰ τὴν καλὴν ἐνθύμισίν μου. Ἔδωκα τὴν
ὑμετέραν γραφὴν εἰς τὸν Πάπαι σερα-
φείμ, ὅπῃ ἀφίσε τὴν ἰγγιλτέρα, καὶ
κάθεται τῶρα εἰς τὴν ἄλλε τῆς γερ-
μάνιας, μετὰ τῆς ἀλλοίας δύο ῥωμαίους,
ὅπῃ ἤρθασιν ἀπὸ τὴν πόλιν, τὸν Παπαι
Νικολάον καὶ τὸν κύριον ἀναστάσιον.
Πιεύω, πῶς ἐκαταλάβετε ἀπὸ τὴν
γραφὴν

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. ΙΙ

γραφὴν τῆ Παύλου Σεραφεῖμ, πῶς
 ἐκεῖνος καὶ χότζα μπάμπα ἐγνοιασθή-
 κασι διὰ τὰ σπετέιάσας, καὶ τὰ ἐσεύ-
 λασι μὲ τὰ καράβια, ὅπῃ ἐμισέψασι
 ἀπὸ τὴν ἰγγιλτέρρα ἐτέτο τὸ καλο-
 κέρι. ὅπῃ γράφει ἡ πανιερότηςσε διὰ
 τὰ βάσανα καὶ πάθειτης, παρακα-
 λῶ τὸν Θεὸν, νὰ τῆς φανερώσει τὸ
 μυσῆριον τῶν θλίψεων, δίχως ταῖς
 ὁποῖαις δὲν σαυρώνεται ὁ παλαιὸς σαρ-
 κικὸς ἀνδρῶπος. ἔμαθα ἐγὼ μὲ τὴν
 χάριν τῆ Θεῆ τὴν ἐννοίαν καὶ τὴν ἀλλή-
 θειαν ἐκείνων τῶν λογιῶν τῆ ἀγίῃ Παῦ-
 λῃ· καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν,
 εἰδότες, ὅτι ἡ θλίψις ὑπομόνην κατερ-
 γάζεται ἡ δὲ ὑπομόνη δοκιμὴν, ἡ δὲ δο-
 κимὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς ἐ καταισχύ-
 νει. Ἐυρηκα ἐγὼ μὲ τὴν δοκιμασίαν,
 πῶς τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα
 συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν· καὶ πῶς πᾶσα
 παιδεία πρὸς τὸ παρὸν ἐ δοκεῖ χαρᾶς
 εἶναι, ἀλλὰ λυπῆς, ὑπερὸν δὲ καρπὸν
 εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις
 ἀποδίδωσι δικαιοσύνης. Ἐτέτη ἡ δι-
 καιοσύνη

καιοσύνη είναι ἡ ὁμοίότης τῆς θελήμα-
 τος μας μετὰ τὸ θελημα τῆς Θεᾶς, ὅταν
 τὸ φῶς καὶ ἡ ἀλήθεια τῆς Θεᾶς εἶναι
 ὁ νόμος καὶ ἡ διάρθρωσις ὅλων τῶν λο-
 γισμῶν, λογῶν καὶ ἔργων μας. Ὅταν
 ἡ δύναμις τῆς σωτήριος μας ἐπιφα-
 νερώθηκε εἰς τὴν ψυχὴν μας, καὶ ἐκα-
 τάρχησε τὰ ἔργα τῆς σκότους καὶ τῆς
 διαβολῆς, τὴν ἀγάπην κοσμικὴν, καὶ
 ταῖς ἐπιθυμίαις σαρκικαῖς, τῆς δόξας
 τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀναπαύσεως τῆς
 κορμῆς; τότε εὐρίσκομεν, πῶς Χριστὸς
 μας ἐγενήθηκα ἡ δικαιοσύνη τῆς Θεᾶς,
 κατὰ τὸν Παῦλον: τὸν μὴ γινῶντα ἀ-
 μαρτίαν ὑπερῆμῶν ἀμαρτίαν ἐποίησεν,
 ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαιοσύνη Θεᾶς ἐν
 αὐτῷ. ἀφόντις ἐμάθαμεν διὰ μέσθ
 τῶν θλίψεων ἐτέτην τὴν ἀλήθειαν, καὶ
 ἐγενηθήκαμεν μετοχοὶ ἐτέτης τῆς
 δικαιοσύνης, ἡ ὁμοιότητος μετὰ τὸ θελη-
 μα τῆς Θεᾶς; γεύομεν τὸν καρπὸν εἰρη-
 νικὸν τῆς ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν μας,
 τὴν ὁποῖαν ἀνάπαυσιν ὁ Θεὸς ὑποσχέ-
 θηκε εἰς ἐκείνους, ὅτι ταπεινώμεθα
 ἀπο-

ἀποκάτω εἰς τὸ χέριτθ; ἔττι βλέπο-
 μεν, πῶς αἱ θλίψεις μὰς διδάσκουσι τὴν
 ὑπομόνην καὶ ὑπακοὴν, ἡ δὲ ὑπακοὴ
 εἶναι ἡ ρίζα τῆς δικαιοσύνης, ἡ δικαιο-
 σύνη γίγνεται εἰρήνην, καὶ ἡ εἰρήνη τὴν
 χαρὰν ἐν πνεύματι ἁγίῳ; καὶ ἔττι
 πρέπει νὰ περάσομεν ἀπὸ πόλλαις
 θλίψεσιν, πρὸ τῶ νὰ ἐμπῶμεν εἰς τὴν
 βασιλείαν τῶ Θεῶ. ὡς χαρίζεται τὴν ὁ
 Θεὸς, κατὰ τὸ ἀπειρον ἐλεόσθ, εἰς
 τὴν ὑμετέραν πανιερότητα; διὰ νὰ χά-
 ρωμεν εἰς τὴν ζωὴν αἰώνιον διὰ τὴν
 Φιλίαν, ὅπῃ Θεὸς ἔκαμε ἀνάμεσάμᾱς
 εἰς ἔτῃτον τὸν κόσμον. τὸ ὁποῖον ἔυχο-
 μαί εἰς τὸ ὄνομα τῶ Κυρίῃ ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστῶ, καὶ ἀπομείνω.

ἀπὸ τὴν μπερλὶν
 Σεπτεβρίῃ 19. αψγ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΕΜΠΗ

πρὸς τὸν

Πάπα

Φίλε καὶ ἀδελφὲ ἐν Χριστῶ ἀγαπητέ,

В

Ἐφθάξα

Εφθάσαμεν ἐδῶ μὲ ὑγίαν, δοξά σοι
ὁ Θεός, καὶ οἱ φίλοι μὲ ἐδῶ μὲ
ἐδεχθήκασι μὲ πολὺν ἀγάπην. γρά-
φω ἐτέτο μοναχῶ, διὰ νὰ σε παρακα-
λέσω, νὰ σοχασθῆς μὲ πόσῃν φροντί-
δα ἐγὼ ἐγνωιάσθηκα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν
τῆς γνωριμίας μας, διὰ νὰ σὲ δαλέψω
κατὰ τὴν δυναμίνμῃ; καὶ δὲν ζητῶ ἄλ-
λο τίποτε, παρὰ νὰ ἀφήσεις καλλί-
τεραν φήμην ὀπίσω σου εἰς τὴν ἄλλε,
παρὰ ὅπῃ ἔκαμες εἰς τὴν ἰγγιλτέρρα.
ἐλπίζω, πῶς ὁ Θεός θέλει σε ἀνοίξει
περισσότερω καθ' ἡμέραν τὰ μάτια
ἐσοτέρικα; διὰ νὰ ἰδῆς τὰς ἐχθρέσσῃ,
καὶ διὰ νὰ γυρέψεις ἐπιμελῶς τὴν
βοήθειαν ἀναγκαῖαν ἀπὸ τὸν Θεόν,
χῶρις τὴν ὁποῖαν δὲν θέλεις ποτὲ
φθάξει εἰς τὴν νίκηντῃς. θέλει εἶσαι
ὁμορφῇ ἀρχὴ τῆ δρόμῃ, ἀνίσως καὶ
γνωρίζεις, πῶς δίχος λόγον πάντα
εἶχες μεγάλο θάρρα εἰς τὴν πανθε-
γίανσου, καὶ δὲν ἐψίφισες ποτὲ κα-
πριαὴν συμβελην, ἢ ὁποῖα δὲν ἤρεσε εἰς
τὸν σαρκικὸν νῆνσῃ. ἀνίσως καὶ ἤθε-
λες

λες ἔχει τὴν φρονιμάδα, ὅπῃ νομίζεις,
 δὲν ἤθελες μισέψαι ἀπὸ τὴν ἰγγι-
 λτέρρα μὲ τέτοιον τρόπον. ἀνκαλαὸ
 καὶ ἐγὼ δὲν πιθεύω ὅλα, ὅπῃ ἐκεῖ μι-
 λῶσι ἐναντίου; μὲ ὅλον τῆτο βλέπω,
 πῶς ἔδωκες ἀφορμὴν εἰς τῆς λοιδορίας
 μὲ τὴν ἀσοχασίαν σου εἰς ταῖς συνα-
 κροφαῖς. συγχώρεσέ με τὴν ἐλευθερί-
 αν, μὲ τὴν ὁποῖαν γράφω; ἀναγκάζει
 μὲ ἡ ἐπιθυμία, νὰ ἰδῶ μίαν ἡμέραν
 κάποιον κέρπον τῆς φιλίας σου, καὶ
 τέτοιου λογῆς κέρπον, ἵπῃ ἔχει νὰ
 ἀπομείναι εἰς τὸν αἰῶνα. ἀνίσως καὶ
 ἐλπίζεις κάποιαν προκοπὴν εἰς τὰ
 πνευματικά καὶ εἰς τὴν γνώσιν εἰς τὴν
 ἄλλε; φρόντιζε, νὰ μὴν ἐνοχλήσης ἐκεῖ-
 νου, ὅπῃ μὲ χριστιανικὴν καρδίαν ἐπι-
 θυμῶσι νὰ σὲ ἀποδείξουσι τέτοιου λο-
 γῆς ἀγάπην, σὰν δὲν εὐρίσκεις εἰς κα-
 νένα ἄλλον τρόπον. ἀμὴ ἀνίσως καὶ γνω-
 ρίζεις ἄλλον τρόπον ὀφελιμότερον, τόσον
 εἰς τὰ κόσμικα, ὅσον εἰς τὰ πνευματικά;
 μὴ ἀργίζεις νὰ πάγεις ἐκεῖ διὰ νὰ
 μὴν δώσης αἰτίαν εἰς τῆς φίλους με, νὰ

σανάξοσι μίαν ἡμέραν εἰς τὸν Θεόν; ἐπιδή ἔυκαιρα ἐξοδιάσσοσι εἰς ἑσένα καὶ τὰ ἄσπρα καὶ τὸν κόπον καὶ τὸν καιρόντες. Προσεύχῃ, νὰ σε ἐλευθερώσῃ ὁ Θεὸς ἀπὸ τὴν ἀκαταστασίαν τῆ νοῦς καὶ ἀπὸ τὴν προπαίτιαν, μὲ τὴν ὁποῖαν ἐπιχειρίζοσαι πόλλα, καὶ τελειώνεις λίγα; καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν, νὰ ἑυαρεθῆσοις εἰς τὰ αἰσθητήριάσου. ἐγὼ δὲ δὲν θέλω παύσει, νὰ παρκαλέσω τὸν Θεόν, διὰ νὰ σε κυβερνήσει δυνατὰ μὲ τὸ ἅγιον πνεύματῃ; διὰ νὰ πληρωθῆ εἰς ἑσένα ἡ εὐχὴ τῆ ἀγίας παῦλῃ ἀπὸ τὸ 16 κόμμα ἕως τὸ τέλος τῆ 3 Κεφ. πρὸς Ἐφεσίῃς διὰ νὰ μεταλάβῃς μίαν ἡμέραν τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως σου, ὅτι ἐν ἀπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ Θεῷ, ἔκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεῷ ἀνεστράφηκες; καὶ ἐγενήθικες τέτοιο σκέυος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον καὶ εὐχρηστον τῷ δεσπότῃ διὰ νὰ στηρίζῃς τὰ ἀσθενῆ μέλη τῆς Ἐκκλησίας σε; καὶ διὰ νὰ γροικῶσι, πῶς ἔλαβες πνεῦμα ἀγάπης

πης

πης καὶ δυνάμεως καὶ σοφρονισμῶ. καὶ
 ἔτζι σε ἀφίνω εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆ
 παντοδυνάμω Θεῷ γενηθήτω τὸ θε-
 λημάτω. ἀνίσως καὶ γροικῶ καλὰ μαν-
 τάτα διὰ τὴν πρακοπήσω, τόσον εἰς
 τὴν ἀπάρνησιν τῆ λόγω σε, ὅσον εἰς
 τὴν μάθησιν· θέλω εὐχαρισήσει τὸν
 Θεόν. ἀνίσως καὶ συμβαίνει τὸ ἐνατίον,
 θέλω χάρει με ὅλον τῆτο; ἐπιθὴ ἔλα-
 βα χάριν, διὰ νὰ σε ἀνέξω ἕως τὸ τέλος
 τῆς συντροφίαςσε. θαυμάζομαι διὰ
 τὴν ἐγνοίαν τῆς πρόνοιαι τῆ Θεῷ, διὰ τῆ
 λόγω σε; ὅπῃ σε ἔσειλε τέτοιαν αἰσχύ-
 νην εἰς τὴν ἰγγιλτέρρα, ὅταν ἀρχίνισες
 νὰ ὑπεριφανευθῆς· βλέπεις ἀπὸ
 τὴν γραφὴν τῆ δόκτωρ Slage, τί λογι-
 ζονται εἰς τὴν ἰγγιλτέρρα διὰ τὴν ἀφεν-
 τιάσε. Ανδρέα Νικολά μῆ ἔγραψε ἀπὸ
 τὴν Ἀμστερδάμ, πῶς ἦτανε ἀξέξωτος· χαι-
 ρήτησε τοὺς συντοπίτσε. καὶ ὁ Θεὸς
 παντοδύναμος νὰ σε φυλάττει, καὶ ὀ-
 διγήσει εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς.

ἀπὸ τὴν μπερλιν

5. Οκτ. 1703.

ὁ πῖσος φίλος σε

καὶ δῆλος.

B 3

ΕΠΙ-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚΤΗ

πρὸς τὸν

Κύρ ἀνδρέα Νικολά.

Κύριε καὶ ἀδελφὲ ἐν Χριστῷ ἀγαπητέ.

Τὸ φιλικὸν γράμμα σε ἀπὸ ταῖς
 14 τῆ Σεπτεμβρίου μὲ ἐγχειρή-
 θηκε εἰς τὴν Μπερλίν. ἔμισεψα ἀπὸ
 ἐκεῖνον τὸν τόπον ὀκτωβρίῳ 18 καὶ ἐμ-
 πήκα εἰς τὸ καρσίβι ταῖς 25 ἐτέτθ
 τῆ μήνα, κοντά εἰς τὴν χῶραν, ὅπῃ
 ἀνομάζεται ροσοκ; περνώντας τὴν θά-
 λασσα, μετὴν χάριν τῆ Θεῶ, πολλὰ
 εὐτύχως, καὶ φθάνοντας ἐδῶ ταῖς 27,
 τθτ' ἐσι προχθές. Κάποιοι φίλοι μὲ
 ἔδεχθήκασιν ἐδῶ μὲ πολλὴν ἀγάπην;
 καὶ ἐλπίζω, πῶς ὁ Θεὸς θέλει μὲ χα-
 ρίξει τὴν εὐλογίαντες, διὰ τὸ περᾶσω
 τὸν χημῶνα ἐδῶ μὲ ἀνάπαυσιν, τόσο
 πνευματικὴν ὅσο σωματικὴν. ἔυρισ-
 κοντας ἐδῶ δύο ἀρμένιδες εἰς τὸ κονά-

κκ

 Νικολά. Ὅς ἦν ἐν ἀμπερδάμ.

κι με, οἱ ὅποιοι γνωρίζεσι τὴν ἀφέντι-
 άσε, καὶ παγαίνεσι εἰς τὴν ἀμπερδάμι
 ἔβαλον εἰς τὸν νοῦν με, νὰ τὲς προ-
 βοηθήσω μὲ ἐτῶτη τὴν γραφὴν; νομί-
 ζοντας, πῶς ἡ Φιλίασε εἰς τῆ λόγε
 με κάμνει νὰ γραμῆσεις μετὰ χαρῆς
 πάντα διὰ τὴν καλὴν κατάστασίν με.
 καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω μεγαλύτερη ἐναρε-
 ζίαν πάρα ἐκείνην, ὅπῃ γραμῶ, ὅταν
 οἱ Φίλοι με βλέπεσι, μὲ ποῖαν ἀγάπην
 καὶ μὲ ποῖαν ἐυλογίαν ἢ πρόνοιαν τῆ
 Θεῶ φροντίζει διὰ τῆ λόγε με; καὶ
 ἔττι δοξάσσει τὸν Θεὸν διὰ τὸ καλὸν,
 ὅπῃ ἐγὼ ἐπισεύθηκα; σπερδάζοντες
 αἰταίτες, διὰ νὰ γέψεσι ὁμοίως τὴν ἀ-
 γαθοσύνην τῆ οἰκτηρῆ πατρὸς τῆ
 ἐπιφανίε. Ευχαριστῶ τὸν Θεὸν ἀκόμι
 ἐγὼ διὰ τὴν χάριν, μὲ τὴν ὁποῖαν σὲ
 ἐπέσκεψε, τόσον εἰς τὴν ἀσθενείαν σε,
 ὅσο εἰς τὴν ἰατρίαν σε. ὅσο περισσότε-
 ρος εἶναι ὁ κίνδυνος, τόσα ἀξιοτέρα
 εἶναι ἡ βοήθεια. καὶ πᾶσα παιδεία
 πρὸς τὸ παρὸν εἰ δοκεῖ χαρῆς εἶναι,
 ἀλλὰ λύπης; ὕπερον δὲ καρπὸν εἰρη-

20 ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΒΔΟΜΗ.

κὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀπο-
δίδωσι τῆς δικαιοσύνης. Παρακαλῶ
τὸν Θεὸν, νὰ δοκιμάζεις ἐτέτην τὴν ἀ-
λήθειαν καὶ περάσεις τὸ λοιπὸν τῆς
ζωῆς σε μὲ τόσο μεγαλιτέραν ἐπιμέ-
λειαν τῶν ἔργων; ἐπιδή ὁ κύνδινος τῆ
θανάτου σε ἐνεθέτησε, πόσα πρόσκαι-
ρα πάντα εἶνε εἰς ἐτέτον τὸν κόσμον.

Ἐτξ, σε παραδίνω εἰς τὴν χάριν τῆ
Θεῶ, καὶ ἀπομείνω τῆς ἀφεντιάσε ἀ-
πίστος φίλος, καὶ δέλος ἐν Χριστῶ,

ἀπὸ τῆς
κοπενάγεν.

ἐνερίκος Βιλέλμος
Λέδολφ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΒΔΟΜΗ

πρὸς τὸν

Κύρ ἀνδρέα Νικολά.

Κύριε καὶ ἀδελφὲ ἀγαπητότατε

ΕΦθαξα ἐδῶ μετὴν χάριν τῆ Θεῶ
εἰς καλὴν ὑγίαν, καὶ εὐρικά τῆς
Φίλσεμς εἰς καλὴν καταστάσιν, ἐκδεχο-
μένως με μὲ μεγάλην εὐφροσύνην. ἀν-
καλά,

Νικολά. Ὃς ἦν ἐν ἀμσερδάμ.

καλά καὶ ἡ σύγκρισις αὐξάνεται ἐδῶ,
 σὰν εἰς ἄλλας τόπους; μὲ ὅλον τῆτο
 Θεὸς φωτίζει κάποιαις ψυχαῖς, διὰ νὰ
 γινώσκωσι τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, ὅπῃ
 πέκεται εἰς τὴν ἀκολοθεῖαν τῆ σωτή-
 ρουμας. Ἐκεῖναι αἱ καλότυχαι ψυ-
 χαῖς δὲν φροντίζουσι διὰ τὰ μαλόμα-
 τα τῶν σαρκικῶν Θεολόγων, ὅπῃ φθεί-
 ρουσι τὴν ἐκκλησίαν μὲ τὰ νοήματα
 τῆς φαντασίαςτες; ἀμὲ ἐγνοιάζουται,
 διὰ νὰ ἀποδείξουσι τὴν πίσιν ζωντανὴν
 μὲ ἀγάπην, ταπεινοφροσύνην καὶ ταῖς
 ἄλλαις ἀρεταῖς, εἰς ταῖς ὁποῖαις πέκεται
 ὁ καινέριος ἄνθρωπος, ὁ ἀνωθεν γεγενη-
 μένος, καὶ ὁ ἔχων τὸ πολίτευμάτε ἐν
 τοῖς ἔρανοῖς, καὶ ἔχι εἰς τὸν κόσμον.
 ἔυχουμα, διὰ νὰ γροικήση ἀκόμη ἡ ἀφεν-
 τιάσε αὐξησιν τῆς χάριτος καὶ βοή-
 θεϊαν τῆ ἀγίε πνεύματος; διὰ νὰ νι-
 κήσης ὅλην τὴν ἐναντίαν δύναμιν τῆ
 σκόττε, ὅπῃ μᾶς ἐμποδίζει ἀπὸ τὸν
 μακαρισμὸν τῆς ἐνώσεως μὲ τὸν Θεὸν
 ἐν Χριστῷ. διὰ τὴν ὁποῖαν μιλεῖ ὁ ἅγιος
 Παῦλος, λέγοντας Εφ. β. κομμ. ε. ς.
 ὄντας

ὄντας ἡμᾶς νεκρὸς παραπτώμασι
 συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ, καὶ συνή-
 γειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἔπθερανίοις
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. καὶ πάλιν εἰς τὸ κεφαλ.
 γ. πρὸς Κολοσ. ἀπεθάνατε, καὶ ἡ ζωὴ
 ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ
 Θεῷ. ἐφ' ὅσον χρόνον οἱ Ἐκκλησια-
 στικοὶ ἀνατολικοὶ δὲν καταλαβαίνουσι
 ἐτέρον τὸν χριστιανισμόν ἐπιστατικόν; ὁ
 γένος σὰς θέλει ἀπομείνει εἰς ταλαιπό-
 ρον ἐκεῖνο τὸ σκότος, εἰς τὸ ὅποιο τὸ
 βλέπομεν. ἀμὶ φαίνεται, πῶς ὁ Θεὸς
 δὲν θέλει ἀργήσῃ, νὰ πάρῃ λογαρι-
 ασμὸν ἀπὸ τῆς κυβερνητάδες τῆς Ἐκ-
 κλησίας εἰς κάθε τόπον. Ἐπειδὴ θέ-
 λει πληρωθεῖ διχὸς ἀμφιβολίαν τὸ
 ρηθὲν εἰς Ἰεσέκηλ. κεφ. λδ' κομμ. η.
 θ. ἰ. ἐκ ἐξεζήτησαν οἱ ποιμένες τὰ πρό-
 βατὰ μῆ; καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες
 ἑαυτοὺς, τὰ δε πρόβατὰ μῆ ἐκ ἐβόσκη-
 σαν. ἀντὶ τῆς ποιμένες, τὰ δε λέγει
 κύριος κύριος· ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ τῆς ποιμένας,
 καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατὰ μῆ ἐκ τῶν
 χειρῶν αὐτῶν; καὶ ἀποσρέψω αὐτοὺς
 τῆ

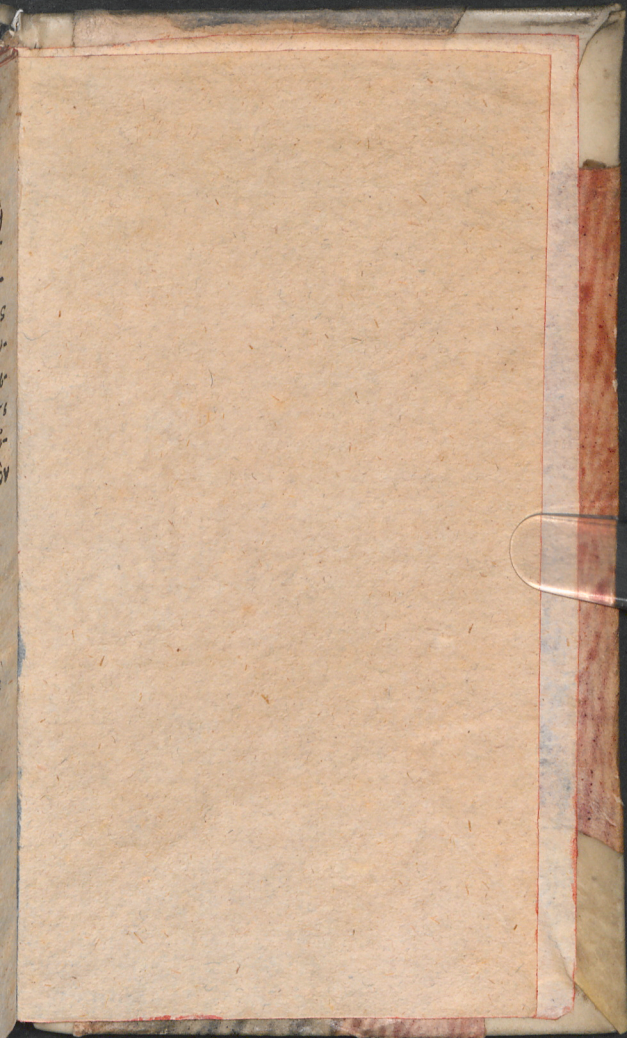
τῶ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά με, καὶ
 ἔβοσκήσωσιν ἔτι οἱ ποιμένες αὐτὰ;
 καὶ ἐξελεῖμαι τὰ πρόβατά με ἐκ τῶ
 σώματος αὐτῶν, καὶ ἔκ ἔσονταί αὐτοῖς
 ἔτι εἰς κατάβρωμα· δὲν καταλαβαίνω,
 ποῖος ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰς Ἐκ-
 κλησιαστικὰς σας, να ἐμποδίζωσι τὰς
 κοσμικὰς, να μὴν διαβάωσι τὴν ἀγίαν
 γραφὴν εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν, ὅταν
 δὲν καταλαβαίνωσι τὰ ἑλληνικά.
 ἔγραψε κανένας ἀπὸ τὴν πόλιν, ἡ
 ἀνατολικὴ ἡ ἀμεμπτος νόμφη τῶ Χρι-
 στῶ, ἡ ἐκκλησία ἡμῶν τοπικὴν ποισα-
 μένη σύνοδον, ἀπεκήριξε τὴν τῆς νεωστὶ
 κοινῶς καινῆς τετυπομένης διαθήκης
 ἀνάγνωσιν. βλέπω, πῶς εἰς ἑτέρα τὰ
 μέρια Θεὸς ἀνοίγει τὰ μάτια εἰς τὰς
 κοσμικὰς, διὰ να μὴν ἀφίξωσι τὰς ἐκ-
 κλησιαστικὰς, να κατακυριέψωσι τὴν
 ἐκκλησίαν κατὰ τὸ σαρκικὸν φρόνη-
 μάτης. καὶ ὅσο περισσότερον οἱ ἐκκλη-
 σιαστικοὶ φιλονικέσι, να κρατῶσι τὰς
 κοσμικὰς εἰς τὴν ἐξουσίαντας· τόσο γλη-
 γορότερα θέλει ἔλθει ὁ καιρὸς τῆς
 κρίσεως

κρίσεως τῆς πόρνης τῆς πνευματικῆς
 ἢ ὁποῖα νομίζεις, πῶς εἶναι ἡ νύμφη τῆς
 Χριστοῦ, ἀγκαλιά καὶ πορνεύει μετὸν ἀρ-
 χοντα τῆς κόσμου τῆς, εἰς ὑπερφά-
 νεαν, φιλαργυρίαν καὶ κάθε λόγῳ ἀλ-
 λην ἀκαθαρσίαν; δίχως κανένα τιμάδι
 τῆς φωτός, ἢ τῆς ἁγίου πνεύματος, ὅπῃ
 εἶναι ἡ ψυχὴ, ἡ δύναμις ζωοποιητικὴ
 τῆς νύμφης τῆς Χριστοῦ. Παρακαλῶ τὸν
 Θεὸν, νὰ ἐλεήσῃ τὴν ἐκκλησίαν; καὶ νὰ
 τῆς δώσῃ ἀληθινὰς ἱερεῖς, χρισμένους
 μετὰ ἐκεῖνο τὸ χρίσμα, ὅπῃ διδάσκει πάν-
 τα, καὶ κἀμνε τὸ βασιλεῖον ἱεράτευμα.
 ὅταν γροικῶ, πῶς κανένας φίλος πα-
 γαίνει εἰς ὀλλάνδα, θέλω θυμιθεῖ νὰ
 σὲ ζεῖλω τὴν παλαιὰν διαθήκην· καὶ
 ἀνίσως καὶ ἡμπορεύω νὰ σὲ δείξω τὴν
 φιλίαν με εἰς κάποιαν ἄλλην ἀφορμὴν;
 θέλεις ἔγερει πάντα, πῶς
 εἶμαι (κ. τ. λ.) (*)

(*) Ταῖς κε ἀπρίλιε αἴψε.

) ο (

*

6

30.
φοβᾶσα
σημα̃ ει

31.
λεις γε
ἄνομά τ

32.
καὶ θε̃
αὐθεντ
θρόνον

33.
σπῆτι
ἡ βασι

34.
ἄγγελ
ἔγω ὁ

35.
εἰπέντ
ἔσένα,
ἐπισκ
μέλλε
θέλει

36.
γενῆς

ON κεφ. α̃.

ὁ ἄγγελος μὴν
κατὶ ἤρρες χάριν

γαστροφθῆ, καὶ θε̃
ἡ νῶ καλέσης τὸ

εἰ εἶσθαι μέγας
ἰὸς ὑψίσε· καὶ ὁ
λει τῶ δώσει τὸν
πατρός τῶ

βασιλεύσει εἰς τὸ
τῶς αἰῶνας, καὶ
ἔλει ἔχει τέλος.

μ εἶπε πρὸς τὸν
εἶσθαι ἐτέτο, ὅπῃ
ζω;

ἡ ὁ ἄγγελος, καὶ
γιον θέλει ἔλθῃ εἰς
τῶ ὑψίσε θέλει σε
το καὶ ἐκείνο ὅπῃ
ἀπὸ σένα ἄγιον,
θεῶ·

ἡ Ελισάβετ ἡ συγ-
αθεν καὶ αὐτῆ ὑἱὸν
εἰς

